

- de volgende bepalingen nietig te verklaren: (i) artikel 1, lid 2, onder c), van het besluit, voor zover daarin is vastgesteld dat Panasonic van 15 juli 1999 tot en met 10 februari 2003 aan het CPT-kartel heeft deelgenomen; en/of (ii) artikel 1, lid 2, onder c) en e), van het besluit, wat de periode van 1 april 2003 tot en met 12 juni 2006 betreft;
- de bij artikel 2, lid 2, onder f), van het besluit opgelegde geldboete te verlagen; en/of de bij artikel 2, lid 2, onder h) en i), van het besluit aan Panasonic en MTPD opgelegde geldboeten in te trekken of op passende wijze verder te verlagen (te weten te verlagen ten opzichte van de bij dat arrest vastgestelde bedragen van respectievelijk 82 826 000 EUR en 7 530 000 EUR); en voorts of subsidiair
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een nieuw onderzoek overeenkomstig het recht, en
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten die Panasonic in het kader van de onderhavige hogere voorziening heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft ten onrechte vastgesteld dat de Commissie had voldaan aan haar plicht om in de mededeling van punten van bezwaar de wezenlijke elementen tegen Panasonic te precisieren, inclusief de grond voor de stelling dat Panasonic kennis had van het volledige CPT-kartel. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door aan te nemen dat de Commissie ermee kon volstaan om in de mededeling van punten van bezwaar een van de wezenlijke elementen van de inbreuk impliciet maar onmiskenbaar uiteen te zetten.
2. Het Gerecht dient aan Panasonic en MTPD dezelfde verlaging toe te kennen als eventueel aan Toshiba Corporation (hierna: „Toshiba”) zal worden toegekend in het kader van een hogere voorziening die Toshiba kan instellen met betrekking tot de periode waarvoor zij samen met Panasonic en MTPD hoofdelijk aansprakelijk is gesteld. In het arrest T-104/13, Toshiba/Commissie, heeft het Gerecht geoordeeld dat een eventuele nietigverklaring of wijziging van het besluit inzake de toerekening van het onrechtmatige gedrag van de joint venture MTPD aan Panasonic ook Toshiba ten goede moest komen. Derhalve voert Panasonic aan dat het Gerecht, indien het Hof op de hogere voorziening van Toshiba oordeelt dat het arrest van het Gerecht wordt vernietigd voor zover het besluit daarbij nietig is verklaard en/of de geldboete niet is ingetrokken of verlaagd met betrekking tot de periode waarvoor Toshiba samen met Panasonic en MTPD hoofdelijk aansprakelijk is gesteld voor een inbreuk, ook blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door na te laten om aan Panasonic en MTPD dezelfde verlaging toe te kennen als aan Toshiba had moeten worden toegekend.

Hogere voorziening ingesteld op 18 november 2015 door Samsung SDI Co. Ltd en Samsung SDI (Malaysia) Bhd tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-84/13, Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH en Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Europese Commissie

(Zaak C-615/15 P)

(2016/C 027/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Samsung SDI Co. Ltd en Samsung SDI (Malaysia) Bhd (vertegenwoordigers: M. Struys, advocat, L. Eskenazi, avocate, A. Fall, advocate, en C. Erol, avocate)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirantes verzoeken het Hof:

- het arrest van het Gerecht van 9 september 2015 in zaak T-84/13, Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH en Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Europese Commissie, te vernietigen;

- derhalve artikel 2, leden 1, onder b), en 2, onder b), van het besluit van de Commissie nietig te verklaren voor zover zij rekwirantes betreffen, en de relevante geldboeten te verlagen;
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van de eerste aanleg en de onderhavige hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van hun hogere voorziening voeren rekwirantes vier middelen aan. De eerste twee middelen betreffen het CPT-kartel en de laatste twee het CDT-kartel.

Eerste middel: het Gerecht heeft nagelaten om SDI's middel te behandelen volgens hetwelk de verkopen van producten die geen kartelproducten waren niet hadden mogen worden meegeteld bij de berekening van de boete voor het CPT-kartel. Gesteld al dat de redenering van het Gerecht betreffende het bestaan van één enkele voortdurende inbreuk een impliciete rechtvaardiging aanreikt voor de afwijzing van SDI's middel (wat niet het geval is), dan nog is een dergelijke impliciete rechtvaardiging in strijd met de Richtsnoeren van de Commissie voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ worden opgelegd (hierna: „richtsnoeren voor de berekening van geldboeten”).

Tweede middel: wat de bepaling van de einddatum van het CPT-kartel betreft, heeft het Gerecht SDI's middel volgens hetwelk slechts sprake kan zijn van collusie indien ten minste twee ondernemingen zijn betrokken, zonder goede redenen afgewezen, en heeft het voorts artikel 101 VWEU geschonden, voor zover het in zijn arrest heeft geconcludeerd dat SDI alleen aan het CPT-kartel was blijven deelnemen tot 15 november 2006. Bovendien heeft het Gerecht het gelijkheidsbeginsel geschonden doordat het heeft geweigerd de aan SDI opgelegde boete te verlagen.

Derde middel: het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door bij de berekening van de boete die voor het CDT-kartel is opgelegd, SDI's verkopen aan Samsung Electronics Corporation (SEC) mee te tellen. Het Gerecht heeft het concept EER-verkopen, als bedoeld in de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten, onjuist toegepast, aangezien het niet heeft bepaald waar de mededinging plaatsvond.

Vierde middel: het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de toepassing van de clementieregeling, als gevolg waarvan SDI's boete in verband met het CDT-kartel niet met 50 % is verlaagd. De bevindingen van het Gerecht betreffende het CPT-kartel zijn rechtens irrelevant in de context van het CDT-kartel. Bovendien heeft het Gerecht de clementieregeling onjuist toegepast en heeft het ten onrechte de vaststelling van de Commissie bekrachtigd dat het feit dat SDI in haar antwoord op de mededeling van punten van bezwaar het marktverdelingsaspect van de inbreuk niet had beschreven, op zich de beoordeling van SDI's medewerking tijdens de administratieve procedure kon beïnvloeden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2015 door Koninklijke Philips Electronics NV tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-92/13, Koninklijke Philips Electronics NV/Europese Commissie

(Zaak C-622/15 P)

(2016/C 027/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Koninklijke Philips Electronics NV (vertegenwoordigers: E. Pijnacker Hordijk, J. K. de Pree en S. Molin, advocaten)